

SLADKÝ ŽIVOT

A man in a black tuxedo and a woman in a pink, sequined dress are standing in a room. The man is on the left, looking towards the camera. The woman is on the right, looking towards the camera. They are both looking at the camera. The background features a large chandelier and a window with curtains.

Rachael Thomasová
Princeznin
gambit

RACHAEL THOMASOVÁ

PRINCEZKNIN GAMBIT

PŘEKLAD

PETRA JELÍNKOVÁ

Milá čtenářko,

příběhy, které Vám nabízím v edicích Sladký život a Sladký život Duo tento měsíc, mají, když tak nad tím přemýšlím, jedno společné téma: silné ženy. Já vím, že pořád ještě přežívá takové to klišé o slabé ženě, která potřebuje silného ochránce, ale, po pravdě řečeno, není to už dávno překonáno?

Rozhodně si to myslí i hrdinky všech šesti povídek, které si můžete v těchto dvou edicích přečíst!

A když jsem si uvědomil tohle společné téma, nedalo mně to, a musím se s Vámi podělit o jeden citát z knihy úplně jiného autora, než jsou dámy, které pro Vás píší mé romantické příběhy. Jistě se shodneme na tom, že Jack London je hodně „chlapský autor“. A přesto napsal taková krásná slova:

„Najdi si ženu jako veliký, prudký plamen, ženu, která se směje... a miluje muže, dokud smí, a líbí se jí to. Jsou takové ženy.“

Láska a něha se totiž se silou vůbec nevylučují!

*S láskou
Váš Harlequin*

Rachael Thomasová

PRINCEZNIN GAMBIT

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
A Shocking Proposal in Sicily

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2019

Překlad:
Petra Jelínková

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2019 by Rachael Thomas
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2021
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-6504-1 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-6510-2 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-6516-4 (PDF)

PROLOG

Měla svoji svobodu. Svobodu, za kterou musí zaplatit. Posledních pět let odolávala naléhání splnit prastaré tradice svojí země, ale teď už v tom nemůže pokračovat. Její povinnost vůči Ardu Safra se již nedá ignorovat. Ani se jí vyhýbat.

Kaliana Benhamedová stála před otcovou kancelář. Přesně věděla, proč žádal, aby se vrátila z Londýna a opustila nový život, který si po tragédii před pěti lety sama vytvořila. Proč trval na tom, aby opustila milovanou práci manažerky kampaní pro charitu. Bylo mu jedno, že se musí rozloučit s Claire, kamarádkou, která o ní všechno věděla, ale i tak se k ní chovala jako k normální dívce. Jediným příkazem otec doslova zničil její svět a nenechal jí jinou možnost než vrátit se domů a postavit se mu čelem. Postavit se čelem její povinnosti.

Kaliana se narovнала a zhluboka se nadechla. Při představě nadcházejícího rozhovoru se jí svíraly útroby a srdce se jí rychle a prudce rozbušilo. Polkla a snažila se skrýt nervozitu – takhle ji otec nesmí vidět. Je jiná než žena, která opustila Ardu Safra po té noční mŕě, kterou zažila, když ztratila muže, jehož milovala. Od té doby si našla svou nezávislost a štěstí. Odsunula stranou sny o lásce a šťastných koncích. Vytvořila si nový život sama pro sebe. Život, kterého se nehodlá tak snadno vzdát.

A to ani před svým otcem, vládcem Ardu Safra,

malého pouštního království na severovýchodním cípu afrického kontinentu. Je to přísný otec, ale je spravedlivý. Vážně ji bude nutit do té jediné věci, kterou nechce? Přinutí ji přijmout za manžela muže, kterého jí vybral on? Po tom všem, co si vytrpěla?

Rychle zavřela oči a naposledy se pomodlila, aby k jejich střetu našla sílu. Tolik by si přála, aby matka měla modernější pohled na svět a aby se za své jediné dítě postavila. Ta přání však byla marná. Její matka je laskavá a milující, ale patří do úplně jiné éry.

Kaliana se snažila setřást napětí z ramen a vydala rozkaz strážím, které ji po paláci všude doprovázely, aby ji uvedly do otcovy kanceláře.

Velké dveře se doširoka rozlétly a dívka vykročila po rozlehlé mramorové podlaze ke zdobnému stolu na opačném konci místnosti. Otec vzhlédl od práce a propálil ji pohledem. Všiml si, jak se změnila? Že je silnější? Že je připravená s ním bojovat? Bojovat za své právo být moderní ženou v moderním světě?

Kaliana věděla, že se musí provdat, a až se to stane, tak donutí království Ardu Safra začít žít v jednadvacátém století. Bude to dobré jak pro tohle malé království, tak pro ni samotnou. Ještě však není připravená.

„Kaliano.“ Otcův hlas byl chladný. Vzdálený. Jako by mluvil s nějakou asistentkou, ne se svou dcerou. Se svým jediným dítětem. A to je srdcem problému. Kaliana je jedinou dědičkou Ardu Safra.

„Konečně ses vrátila do své země.“

Výčitka v jeho hlase se ozvěnou nesla po zdobné kanceláři a odrazila se i v jeho temných, pozorných očích. Varovala ji, že otec nemá náladu na její umíněnost, jak tomu často říkal.

„Nedal jsi mi na výběr.“ Kaliana se zastavila kousek před ním a spokojeně si všimla, že ho podráždily její kratší vlasy. Svoje mikádo milovala a brala ho jako součást nové Kaliany. Už teď cítila, jak se jí ježí

chloupky a vzmáhá se v ní zloba. Musí to ale udržet na uzdě, aby si otec ničeho nevšiml.

„Dal jsi jasně najevo, že mě nežádáš, abych přijela, otče, ale že mi to přikazuješ.“

Pořád ještě z ní nevyvanul šok, který ucítila, když si přečetla jeho břitký mail. Také věděla, že její nový život je ve vážném ohrožení. Měla by se vdát a v pětadvaceti už má opravdu nejvyšší čas, aby svou povinnost splnila.

Na pět let vystoupila ze života Kaliany Benhamedové, princezny z Ardu Safra, a teď je čas se vrátit k životu, jaký její společenské postavení vyžaduje. Je načase splnit povinnost, o níž si myslela, že nikdy nebude muset. Žít život, od kterého se pokoušela osvobodit.

„Co to máš na sobě?“ Otec přejel očima její vypasovanou modrou sukni, bílou blůzu a střevíčky na vysokých podpatcích. Tyhle šaty si Kaliana vybrala pro svůj nový pracovní život. Věděla, že otec je neschvální, stejně jako její tradičně založená matka. Kaliana své rodiče v mnoha ohledech velice zklamala.

„Taková teď jsem, otče,“ zvedla vzdorně bradu, zatímco otec na ni hleděl s čirým podrážděním, že se ke své rodné zemi obrátila zády. Zase dal najevo absolutní zklamání. Dcera, která ho zahanbila. Která zahanbila celou zemi.

„Ať ode mě chceš cokoliv, teď jsem taková.“

Král se rychle postavil a těžká židle hlasitě zaskřípala po mramorové podlaze. V očích mu hořel vztek, když se naklonil přes stůl.

„To, co od tebe chci, je tvoje povinnost.“

Kaliana by nejradši před jeho hněvem ucouvla.

„Moje povinnost, otče?“ zeptala se hlasem tak lehkým, že ani nezněl jako její vlastní. Nesmí mu ukázat strach, strach z toho, co ji čeká, protože tím mu jenom předá všechny trumfy. Tím mu dá nad sebou moc.

Moc, kterou mu v těch posledních pěti letech pomalu ubírala, když si vybudovala nový život a dokázala, že dokáže uspět i bez svého titulu princezny Kaliany z Ardu Safra. Našla si práci na vedoucí pozici, byt i kamarády, na které se mohla spolehnout i bez královského titulu. Pouze Claire ale věděla pravdu. Pro svého zaměstnavatele, kolegy a ostatní přátele byla jednoduše Kaliana Benhamedová. A skutečnost, že tohoto všeho dosáhla, rozčilovala jejího otce víc než všechno ostatní.

„Sňatek!“ vyprskl na ni poslední slova, která chtěla slyšet. „Sňatek je tvoje povinnost, Kaliano. Je to tvoje povinnost princezny vůči království Ardu Safra. Tvoje povinnost méj dcery a dědičky.“

Kaliana pevně zařala pěsti, až se jí nehty zaryly do zpocených dlaní.

„Já už takový život nevedu, otče.“

„A jaký život vedeš?“ Otcův hlas byl plný zklamání a v zamračené tváři se zračil hněv a frustrace. Kaliana to jen zhoršila. Sama sobě to ztížila. Rozzlobila ho ještě víc.

„Až moc dlouho jsem ti dovoloval si užívat.“

Kaliana vykročila vpřed, neopatrná kvůli vlastnímu zoufalství.

„Nic jsem si neužívala, otče. Je to teď můj život a zařídila jsem si ho sama.“

Otec si zlehka povzdechl a podíval se na ni s poněkud měkčím výrazem. Kaliana si vzpomněla, jakým otcem býval, když byla mladší. Tehdy ji miloval, i když nebyla chlapec. Byl mnohem uvolněnější – dokud ho nezlomila vláda nad malým a finančně zdevastovaným královstvím.

„Chápu, proč jsi chtěla odejít. Proto jsem nic neřekl, když ses obrátila zády ke koruně a zemi, v níž jsi vyrůstala.“

„Pak určitě chápeš i to, proč se nemůžu provdat. Nikdy.“

„To není tak jednoduché, Kaliano. Naše království je v ohrožení. Naši lidé také. Jedinou cestou ven je tvůj sňatek.“ Rezignace v jeho hlase ji šokovala. Vztekly vladař najednou zmizel a vrátil se muž, který ji jakou malou miloval. Muž, který za ní stál.

„A koho si vezmu, oteče? Alif, kterého jsem milovala a za kterého bych se ráda provdala, je mrtvý, pamatuješ?“

Nitro se jí stáhlo bolestí, když si vzpomněla, jak jí řekli, že její snoubenec zemřel při havárii helikoptéry jen pár měsíců před svatbou.

„O tvou ruku požádal Nassif,“ přerušil otec hrubě její vzpomínky.

„Nassif?“ Kaliana nemohla uvěřit, že se nepřeslechla. Jak jí to mohl udělat?

Jak si otec vůbec mohl myslet, že si někoho vezme? A zrovna Nassifa?

„Alifova strýce? Alifova krutého a nenávistného strýce? To snad nemyslíš vážně.“ Hlas se jí stáhl bolestí a zoufalstvím. V hrdle jí vyschlo, jako by celý den kráčela po poušti a neměla ani hlt vody. Hlava se jí zatočila a musela se zhluboka nadechnout, aby ten šok nějak překonala.

„To nemůžu. To nejde.“

„Sňatek s Nassifem naše země spojí, jak by se spojily už před pěti lety, kdy sis měla vzít Alifa.“ Otec si opět sedl za stůl a na znovu se objevil i ten mocný a nesmlouvavý vladař v něm. Záblesk otce, kterého kdysi dávno znala, zmizel. Nebo si to jen přála? Pošetile doufala, že ji otec po pěti letech rád uvidí? Jak se mohla tak mýlit?

Pod Kalianou se podlomila kolena a nejraději by se sesunula na zem, jak jí otrásla panika a bolest z toho, co si pro ni otec naplánoval. Co od ní očekával a ani se jí nezeptal.

„Ale Nassif je o spoustu let starší než já.“

„To je pravda,“ odpověděl otec pomalu a bylo

znát, že si odpověď na tuto námitku předem nacvičil. „Jeho manželka nedávno zemřela a on teď chce za ženu tebe.“

Kaliana ucouvla a chtělo se jí řvát bolestí.

„Ne. Já si ho nevezmu.“

Na čele jí vyvstal pot. Zvedl se jí žaludek a toužila se otočit a utéct co nejdál to jen půjde. Jenže utíkat nemohla. Z jejího nitra se vynořil pocit povinnosti, kterému ji už odmalička učila matka, a celé se jí zmocnil.

Chtěla utéct, ale nemohla. Má svoji povinnost. Povinnost vůči rodině. Vůči království.

Hluboko v duši věděla, že otec jí dovolil odejít jen proto, aby si uzdravila zlomené srdce a byla silná, až přijde čas udělat správnou věc. Splnit povinnost, pro kterou se narodila.

Ale vzít si Nassifa? Znechuceně se otrásla. Svatba s kýmkoliv jiným by byla dost zlá, ale svatba se zlým strýcem svého snoubence? Nemyslitelné.

Otec ji beze slova sledoval. Ani nemrkl, když se zachvěla a probodla ho usazenými očima. Mlčky ho přesvědčovala, aby řekl, že jí najde někoho jiného.

Najdi někoho jiného. Ta slova se kolem ní ovíjela jako mlha za podzimního londýnského rána, a zastřela jí všechny ostatní myšlenky. Co kdybych si vzala někoho jiného?

„Nemůžu si vzít Nassifa, otče.“

„Ardu Safra čelí finančnímu krachu. Všechno se tu pokazilo, zatímco jsi byla v Londýně.“

„Proč jsi mi to neřekl?“

„Já se s tím musel vypořádat. Spoléhal jsem, že nám pomůže tvoje svatba s Alifem.“

Ostří v jeho slovech jen skrývalo paniku a vážnost situace.

„To jsme měli problémy už tehdy?“ zeptala se Kaliana a rozesmutnilo ji, že zatímco byla šťastná a svobodná v Londýně, její matka s otcem nesli takovou tíhu.

„Ano. A teď tě musím požádat, aby sis vzala Nassifa.“ Hlas mu ztvrdnul. Chtěl snad zastřít svou hanbu za to, že je na tom jeho země tak špatně? Kalianu zalila vina smíšená se strachem, až se jí z toho koktejlu málem udělalo fyzicky špatně.

„Ne, otče. Nassifa ne.“

„Je to velmi zámožný muž.“ Otec se na ni podíval a ona v něm už neviděla silného vladaře, ale zlomeného a poraženého muže. Muže, který se na ni spoléhá. Sevřelo se jí srdce. „A je ochoten do Ardu Safra investovat.“

Kaliana odmítavě zavrtěla hlavou, ale úzká linka otcových rtů ji varovala, že je to zbytečné.

„Tvůj sňatek nám přinese finance, které jsme měli dostat už před pěti lety.“ To drsné odhodlání v jeho hlase dobře znala. Otec dostane, co chce. Tak či onak. A on chce zachránit Ardu Safra tím, že ji prodá za boháče.

Ale vážně to musí být Nassif?

V hlavě se jí vynořilo řešení, z něhož se jí rozbušilo srdce. Má se opovážit to otci říct? Má riskovat jeho hněv a co hůř – jeho odmítnutí?

„Ne. To nemůžu.“

„Představ si, jaké hanbě bude čelit tvoje matka.“ Otec věřil, že drží v rukou všechny trumfy, ale ona nesmí dovolit, aby ji citově vydíral. Nesmí využívat blízký vztah, který vždy s matkou měly. To už jí dělat nebude.

„Tady nejde o matku,“ řekla Kaliana tiše a probodla ho pohledem plným síly, neboť se jí už v hlavě začal formovat plán na jiné řešení. Bylo to, jako když slunce vyjde nad poušť, jenže tohle bylo větší, silnější a každou minutou vášnivější.

„A co lidé Ardu Safra? To se mají propadnout do chudoby a hladovět, protože nevykonáš svoji povinnost? Protože se neprovdáš za muže, díky kterému naše království opět zbohatne?“

Zatraceně, on drží v rukou trumfy. Všechny. A hraje s nimi dobře, až moc dobře.

„Nech toho, otče,“ vyštěkla.

„A co řeknou tvoje charity, až zjistí, kdo doopravdy jsi? Že ses obrátila zády ke své rodné zemi a jejím lidem?“ Otec znovu vstal a ona si uvědomila, že couvá a téměř přijímá porážku. Hrozba, že odhalí její identitu, jí sama o sobě stačila.

„To není fér.“ Jak jen si mohla myslet, že tenhle člověk je spravedlivý muž?

„Musíš si někoho vzít, Kaliano. Někoho bohatého. Muže, který bude vládnout po tvém boku, až přijde čas.“ Odmlčel se a nechal svá slova doznít. „Tohle je tvoje země a tví lidé.“

Vzít si někoho. Přesně to otec řekl. V mysli se jí opět vynořila méně strašlivá možnost. To je ono. Kaliana si manžela najde sama.

„Tak si najdu někoho jiného.“ Vyhrkla to v panice a věděla, že už dlouho své emoce na uzdě držet nedokáže. „Najdu si muže, který si mě vezme a který do Ardu Safra přinese potřebné investice.“

Otec se na ni zamračil, ale než stačil její nápad odmítnout, promluvila znovu: „Nassifa si nevezmu. To nejde.“

Čekala, že se otec rozzlobí. Připravila se na jeho hněv, ale ten nepřišel. Otec vypadal stejně ohromně, jako se ona cítila.

Nevěřičně potřásl hlavou.

„Ty si vážně myslíš, že najdeš bohatšího muž, než je Nassif, který si tě bude chtít vzít a který přijme to, že se stane manželem princezny?“

„Ano, otče, věřím.“ Teď už Kaliana začala panikařit z jiného důvodu. Jak to jen dokáže?

„Dobře, začnu tedy připravovat svatbu.“

„Co?“

„Provdáš se v den svých šestadvacátých narozenin.“

„Ale to je...“ Odmlčela se, aby si to spočítala. „V říjnu. Je to na začátku října. To je jen za čtyři měsíce.“

Otec vážně přikývl. Kaliana se chtěla bránit, ale on zavrtěl hlavou. Působil teď nějak jinak, jako by ho cosi obměkčilo. Zase připomínal otce, který ji jako dítě miloval, otce, kterého si přála mít.

Kaliana však nehodlala hodit za hlavu šanci, kterou jí dával.

„A když do té doby manžela nenajdu?“ Přelila ji vlna paniky. To dokáže. Musí to dokázat.

„Máš čas do září,“ řekl její otec. „Najdi si do té doby vhodného manžela, nebo se o šestadvacátých narozeninách provdáš za Nassifa.“

PRVNÍ KAPITOLA

Začátek června

Raffaele Casella nedokázal ovládnout frustraci. Ani za celou dobu letu ze Sicílie do Londýna nebyl schopen zastavit přívaly hněvu a podráždění. Jeho otec, podivuhodně klidný poté, co mu diagnostikovali rakovinu, mu doma předložil krutou realitu, v níž se jejich rodina ocitla.

Jméno Casella může brzy skončit. A s ním i půda a bohatství, které si Casellové předávali z generace na generaci. Jeho dvojče, bratr Enzo si právě tuto příležitost vybral k oznámení, že jeho manželství s Emmou je v ohrožení a po testech plodnosti se ukázalo, že nemůže mít děti – dědice rodu Casellů. Otec zpanikařil a okamžitě se obrátil na Rafeho s tím, že povinnost zajistit rodu novou generaci spočívá na jeho ramenou. Rafe je nyní jediný, kdo může zachránit půdu a majetky rodu Casellových v takovém stavu, v jakém jsou.

Rafe se při rozhovoru s otcem a Enzem snažil ovládnout svůj hněv a šok. Připomínal si, že starší muž je nemocný a je toho na něj moc, a snažil se nemyslet na to, že se tohoto muže snažil celý život potěšit a vždycky selhal.

Enzo se narodil jako první a vždy byl ve všem lepší, i když Rafeho těžce zradil a roztrhal rodinu, která už tak žila ve stínu tragédie.

Jméno Casellových skončí na smetišti dějin, pokud